

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ustawy o grach hazardowych ma na celu przede wszystkim uproszczenie i doprecyzowanie obowiązujących przepisów oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych w obszarze współpracy organów administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338), zwanej dalej „ustawą”. Dodatkowo projekt ustawy przewiduje wprowadzenie możliwości uhonorowania przez Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego osób szczególnie zasłużonych dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Polsce przez przyznanie szczególnego wyróżnienia w postaci odznaki „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego”. Projekt przewiduje również ustanowienie dnia 24 kwietnia „Dniem Społeczeństwa Obywatelskiego” – w celu popularyzacji roli sektora organizacji pozarządowych dla budowy społeczeństwa obywatelskiego. W projekcie ustawy przewidziano również likwidację Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, z jednoczesnym przesunięciem środków tego funduszu na rachunek Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego utworzonego na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 595), którego dysponentem jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego.

2. Opis najważniejszych rozwiązań projektu ustawy

Zlecenie realizacji zadań publicznych.

Kluczową zmianą przewidzianą w projekcie ustawy jest modyfikacja przepisów dotyczących zlecenia realizacji zadań publicznych organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, zwanym dalej „organizacjami pozarządowymi”, prowadzącym działalność pożytku publicznego. Projekt przewiduje modyfikację formy zlecenia zadań publicznych polegającej na wspieraniu wykonywania zadań publicznych przez udzielenie dotacji na dofinansowanie realizacji tych zadań (art. 5 ust. 4 pkt 2 ustawy). Wskazana forma zlecenia organizacjom pozarządowym realizacji zadań publicznych skutkuje koniecznością zapewnienia przez te organizacje nie tylko odpowiednich wkładów rzeczowych i osobowych, ale również środków finansowych na realizację danego zadania (tzw. wkład własny). Stanowi to w praktyce istotne ograniczenie przysługującego ogółowi podmiotów, w tym organizacjom pozarządowym, prawa realizacji zadań finansowanych ze środków publicznych¹, zwłaszcza w przypadku mniejszych organizacji pozarządowych o lokalnym lub co najwyżej ponadlokalnym zasięgu działania. Podmioty te nierzadko mają trudności z zapewnieniem finansowych środków własnych na realizację zadania w postępowaniach konkursowych prowadzonych na szczeblu jednostek samorządu terytorialnego (szerszą

¹ Art. 43 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483).

informację o sytuacji finansowej sektora non-profit przedstawiono w dalszej części uzasadnienia).

Proponowana w projekcie ustawy zmiana zakłada, że w przypadku realizacji zadania publicznego w formie wspierania jego wykonania zostanie wprowadzony wymóg zapewniania przez organizacje pozarządowe wyłącznie wkładów rzeczowych (tzw. wkład niefinansowy) lub osobowych (świadczenia wolontariuszy i praca społeczna członków), przy czym dopuszczona zostanie możliwość zastąpienia tych wkładów środkami finansowymi. W tym celu w art. 5 ustawy zostaną wprowadzone zmiany polegające na dodaniu ust. 4a i 4b.

Intencją projektowanego przepisu art. 5 ust. 4a jest jasne przesądzenie, że w przypadku zlecenia realizacji zadania publicznego w formie wspierania wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na dofinansowanie ich realizacji, organizacja pozarządowa ma obowiązek zapewnić wyłącznie wkłady rzeczowe lub osobowe służące realizacji tego zadania. Tym samym organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego nie będzie mógł wymagać od organizacji pozarządowej zapewnienia własnych środków finansowych na realizację zadania publicznego. Jednocześnie dopuszczono możliwość zastąpienia całości lub części wkładów rzeczowych lub osobowych środkami finansowymi własnymi lub pochodzącymi z innych źródeł. Decyzja o zastąpieniu tych wkładów środkami finansowymi będzie należała do danej organizacji pozarządowej, a informacja o dokonaniu tego zastąpienia będzie wskazywana w ofercie realizacji zadania publicznego.

Warto podkreślić, że projektowane regulacje dotyczące zapewniania wkładów własnych w przypadku wspierania wykonywania zadań publicznych znajdą zastosowanie do ogółu organów administracji publicznej prowadzących działalność w sferze zadań publicznych, zlecających realizację zadań publicznych. W ocenie projektodawcy brak jest uzasadnienia merytorycznego dla tworzenia odmiennych regulacji dla jednostek samorządu terytorialnego i organów administracji centralnej oraz wprowadzania rozwiązań, które powodowałyby nierówne traktowanie organizacji pozarządowych w zależności od tego, czy wykonują zadania publiczne we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego czy z administracją rządową.

Przy czym należy wyjaśnić, że projekt ustawy wprowadza, w projektowanym art. 5 ust. 4b ustawy, zastrzeżenie dotyczące dofinansowywania przez jednostki samorządu terytorialnego inwestycji związanych z realizacją zadania publicznego. W przypadku dofinansowywania tych inwestycji organizacje pozarządowe będą obowiązane do wniesienia wkładu własnego w postaci środków finansowych służących realizacji tych inwestycji. Przepis ten jest związany z wymogami określonymi w art. 221 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Jednocześnie, przyjęcie projektowanej zmiany ma na celu zapewnienie spójności projektowanych regulacji z ustawą o finansach publicznych i zapobieżenie wystąpieniu ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie.

Przyjęcie wskazanych wyżej rozwiązań wiąże się z koniecznością wprowadzenia odpowiednich zmian wynikowych w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ustawy, określających zakres przedmiotowy oferty realizacji zadania publicznego oraz zasady rozpatrywania tych ofert przez organy administracji publicznej. Projektowane przepisy przewidują konieczność podania w ofercie stosownych informacji dotyczących zapewnienia wkładu rzeczowego lub osobowego (bądź zastąpienia ich wkładem finansowym) oraz wskazują, że w ramach rozpatrywania oferty

realizacji zadania publicznego organ administracji publicznej, co do zasady, nie będzie dokonywał oceny wkładu własnego wnoszonego przez organizację pozarządową. Jedyne przypadki, kiedy taka ocena będzie następowała, dotyczy dofinansowania przez jednostki samorządu terytorialnego inwestycji związanych z realizacją zadania publicznego, o których mowa w art. 221 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Stąd też, w art. 14 ustawy zostanie wskazane, że oferta realizacji zadania publicznego złożona w trybie otwartego konkursu ofert albo w trybach, o których mowa w art. 11a–11c ustawy, będzie zawierała w szczególności informację o posiadanych wkładach rzeczowych lub osobowych, służących realizacji zadania publicznego, a w przypadku dofinansowania przez jednostki samorządu terytorialnego inwestycji związanych z realizacją zadania publicznego lub podjęcia decyzji przez organizację pozarządową o zastąpieniu wkładu rzeczowego lub osobowego środkami finansowymi – także informację o wysokości środków finansowych własnych lub środków finansowych pochodzących z innych źródeł, służących realizacji zadania publicznego.

Z kolei w art. 15 w ust. 1 ustawy zostanie uchylony pkt 5, przewidujący obowiązek organu administracji publicznej uwzględniania przy rozpatrywaniu ofert planowanego przez organizację pozarządową wkład rzeczowego lub osobowego, a pkt 4 będzie przewidywał, że uwzględnienie zapewnianego przez organizację pozarządową udziału środków finansowych własnych lub środków pochodzących z innych źródeł, służących realizacji zadania publicznego, będzie miało miejsce jedynie w przypadku, o którym mowa w projektowanym art. 5 ust. 4b ustawy. Przy czym należy podkreślić, że dokonując oceny oferty zgodnie z art. 15 ustawy, organ administracji publicznej na dotychczasowych zasadach będzie ocenił m.in. możliwość realizacji zadania publicznego przez organizację pozarządową, przedstawioną kalkulację kosztów wykonania ww. zadania, proponowaną jakość wykonania zadania i kwalifikacje osób zaangażowanych do jego realizacji.

Proponowane zmiany przyczynią się do znacznego ograniczenia istniejącej bariery dostępu do środków publicznych na dofinansowanie zadań publicznych zlecanych przez organy administracji publicznej mniejszym organizacjom pozarządowym, które stanowią większą część sektora organizacji non-profit w Polsce.

W tym miejscu warto wskazać, że najnowsze badanie Głównego Urzędu Statystycznego dotyczące sektora non-profit w Polsce w 2022 r.² potwierdza zaobserwowane już we wcześniejszych badaniach zjawisko znaczącego rozwarstwienia ekonomicznego sektora organizacji pozarządowych. Wielkość tego zjawiska obrazują istotne różnice występujące między średnią i medianą uzyskanych przychodów wśród podmiotów tworzących ten sektor – w 2022 r. przeciętne przychody organizacji non-profit były ponad 16-krotnie wyższe niż mediana. W skali kraju średnie roczne przychody badanych organizacji wyniosły 436,7 tys. zł, jednak dla połowy organizacji nie przekroczyły one 26,6 tys. zł. Niską średnią wartością przychodów cechowały się stowarzyszenia i podobne organizacje społeczne (350,3 tys. zł), będące najliczniejszą grupą wśród rejestrowych organizacji non-profit (68,9 tys.). Dodatkowo z omawianych badań wynika, że w 2022 r. 81,7% podmiotów objętych badaniem wykazało uzyskiwanie przychodów, co oznacza, że niemal 20% populacji organizacji non-profit nie

² „Sektor non-profit w 2022 r.”, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Kraków 2024.

uzyskiwało żadnych przychodów. Odsetek ten był wyższy niż w poprzednich latach, gdy oscylował wokół 10%.

Przywołane powyżej badanie Głównego Urzędu Statystycznego wskazuje również na istotne znaczenie przychodów publicznych o charakterze nierynkowym, które dominowały w strukturze przychodów organizacji non-profit, stanowiąc niemal 41%, a wśród stowarzyszeń i podobnych organizacji społecznych prawie 45% przychodów ogółem. Jednocześnie środki pochodzące od administracji samorządowej to ponad 18%, a od administracji rządowej niecałe 11% przychodów organizacji non-profit w Polsce. Podkreśla to szczególną rolę środków finansowych przyznawanych organizacjom pozarządowym przez jednostki samorządu terytorialnego, a w konsekwencji wagę proponowanych zmian w obszarze zasad wspierania realizacji przez organizacje pozarządowe zadań publicznych.

Z powyższych danych wynika ponadto, że potencjał ekonomiczny, w tym przychody, ma charakter pomocniczy w stosunku do potencjału społecznego większości organizacji non-profit. Należy zaznaczyć, że ważnym aspektem potencjału społecznego organizacji pozarządowych jest ich baza członkowska oraz praca społeczna. Według stanu na koniec 2022 r. rejestrowe organizacje non-profit zrzeszały 10,1 mln członków, z czego 98,3% dotyczyło członkostw osób fizycznych. Jednocześnie organizacje non-profit zrzeszały średnio 86 osób, zaś połowa z nich wskazała na nie więcej niż 22 członków. Odnosnie zaś do pracy społecznej dominująca część organizacji non-profit zadeklarowała, że korzystała z pracy społecznej (95,1%). Najwyższym udziałem podmiotów korzystających z pracy społecznej charakteryzowały się koła gospodyń wiejskich (99,1%) i stowarzyszenia (96,6%). Jednocześnie organizacje korzystające z pracy społecznej wykazały około 3,1 mln wolontariuszy.

Proponowane rozwiązania, zakładając wkłady niefinansowe jako podstawową formę zaangażowania organizacji pozarządowych w realizację zadań publicznych w formie wspierania, dostosowują obowiązujące przepisy do jednoznacznych wniosków płynących z badań, które wskazują na potencjał społeczny jako główny potencjał organizacji non-profit.

Tym niemniej należy jeszcze raz podkreślić, że badania wskazują na duże rozwarstwienie ekonomiczne sektora organizacji non-profit. Przeważająca część środków finansowych zgromadzonych w 2022 r. (80,9%) została uzyskana przez najzamożniejsze organizacje (o rocznych przychodach przekraczających 1 mln zł). Ich udział w liczbie badanych podmiotów non-profit wyniósł tylko 6,8%. Przede wszystkim dla tej nielicznej, ale zasobnej w środki finansowe grupy podmiotów, projektodawca przewidział możliwość dokonania zastąpienia całości lub części tzw. wkładów niefinansowych (tj. osobowych lub rzeczowych) środkami finansowymi. W konsekwencji proponowane rozwiązanie charakteryzuje się również elastycznością umożliwiającą zaangażowanie także środków finansowych przez te organizacje pozarządowe, dla których ta forma wkładu własnego w realizację zleconych zadań publicznych jest bardziej odpowiednia.

Zlecanie realizacji zadań publicznych o charakterze lokalnym lub regionalnym.

W przypadku zlecania realizacji zadań publicznych o charakterze lokalnym i regionalnym przez organy jednostek samorządu terytorialnego (tzw. tryb „małych dotacji”), projekt ustawy przewiduje podwyższenie dotychczas obowiązujących limitów kwotowych określonych

w art. 19a ustawy. Projektowana w tym zakresie zmiana jest związana przede wszystkim z występującym w ostatnich latach zwiększonym poziomem inflacji, w wyniku której zachodzi konieczności dostosowania określonych w tym przepisie limitów kwotowych do obowiązujących cen. Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Główny Urząd Statystyczny wskaźnik skumulowanej inflacji w Polsce w okresie od 2015 do 2024 roku wyniósł niemal 47%³. W konsekwencji wprowadzonych zmian wysokość dofinansowania lub finansowania zadania publicznego o charakterze lokalnym lub regionalnym nie będzie mogła przekraczać kwoty 20 000 zł (obecnie jest to kwota 10 000 zł). Należy podkreślić, że przy określaniu tej kwoty wzięto pod uwagę również wzrost takich zmiennych jak koszty pracy, wynajem pomieszczeń czy opłaty administracyjne.

Jednocześnie projekt ustawy przewiduje, że łączna kwota środków finansowych przekazanych przez jednostkę samorządu terytorialnego tej samej organizacji pozarządowej w danym roku kalendarzowym nie będzie mogła przekroczyć kwoty 40 000 zł (obecnie jest to kwota 20 000 zł). Omawiana zmiana umożliwi zwiększenie skali zlecania zadań publicznych o charakterze przede wszystkim lokalnym, stosunkowo niewielkich pod względem wysokości finansowania środkami publicznymi, ale istotnych i celowych z punktu widzenia społeczności lokalnych. Dodatkowo do osiągnięcia tego rezultatu przyczyni się podniesienie wysokości progu środków finansowych przyznanych przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego w ww. trybie z 20% do 30% dotacji planowanych w roku budżetowym na realizację zadań publicznych przez organizacje pozarządowe. Zmiana ta ma zapewnić jednostkom samorządu terytorialnego większą elastyczność działania i sprawność wydatkowania posiadanych na ten cel środków. Należy zauważyć, że brak wprowadzenia projektowanej zmiany, szczególnie w przypadku mniejszych jednostek samorządu terytorialnego, z ograniczonym budżetem, mogłyby wiązać się z niemożnością skorzystania w pełnym zakresie z opisanych wyżej zmian w regulacjach dotyczących tzw. „małych dotacji”.

Ponadto projektodawca zdecydował o uchyleniu pkt 2 w art. 19 ust. 1 ustawy. Tym samym w przypadku realizacji zadania publicznego o charakterze lokalnym lub regionalnym, zleconego w trybie tzw. „małych dotacji”, zostaje zniesiony obowiązek realizacji tego zadania w okresie nie dłuższym niż 90 dni.

Obowiązki sprawozdawcze organizacji pożytku publicznego.

W zakresie obowiązków sprawozdawczych organizacji pożytku publicznego projekt ustawy przewiduje modyfikację art. 23 ust. 6c ustawy, polegającą na zmianie obowiązującej kwoty przychodu uprawniającej organizację do złożenia rocznego sprawozdania merytorycznego ze swojej działalności w formie uproszczonego sprawozdania merytorycznego. Proponowana zmiana przewiduje podwyższenie progu rocznej kwoty przychodu organizacji pożytku publicznego uprawniającego do składania rocznych sprawozdań merytorycznych z działalności w formie uproszczonego sprawozdania z kwoty 100 tys. zł do kwoty 200 tys. zł. Obowiązujący limit kwotowy został wprowadzony w 2015 r. i wymaga aktualizacji. Wspomniane wyżej

³ Zgodnie z danymi GUS ceny towarów i usług konsumpcyjnych w grudniu 2024 r. w porównaniu z analogicznym miesiącem ubiegłego roku wzrosły o 4,7% (https://ssgk.stat.gov.pl/Ceny_towarow_i_uslug_konsumpcyjnych.html; (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-pot-inflacja-roczne-wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych/>).

badanie Głównego Urzędu Statystycznego dotyczące sektora non-profit w Polsce wskazuje, że średnia wartość przychodów organizacji pożytku publicznego w 2022 r. wynosiła 1 715 tys. zł. Biorąc pod uwagę badanie GUS z 2018 r. dotyczące organizacji pozarządowych w Polsce, z którego wynika, że średnia wartość przychodów tych organizacji w 2016 r. stanowiła jedynie 819 tys. zł, oznacza to wzrost na przestrzeni 6 lat średniej wartości przychodów ww. organizacji o prawie 110%. Z kolei według danych⁴ Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, zwanego dalej „NIW-CRSO”, za lata 2020–2023 wynika, że pomimo zwiększającej się liczby organizacji pożytku publicznego, zmniejsza się liczba tych organizacji, które sporządzają uproszczone sprawozdanie merytoryczne z działalności (za 2020 r. ww. sprawozdanie złożyło 4786 organizacji, co stanowiło 50,6% ogółu podmiotów, które wypełniły obowiązek sprawozdawczy; natomiast za 2023 r. ww. sprawozdanie złożyło zaledwie 3947 organizacji, co stanowi jedynie 40,76% ogółu podmiotów, które wypełniły obowiązek sprawozdawczy). Proponowane podniesienie ww. kwoty progu do wysokości 200 tys. zł będzie skutkowało, zgodnie z danymi NIW-CRSO, zwiększeniem o 1182 liczby organizacji pożytku publicznego uprawnionych do składania sprawozdania w formie uproszczonej. W konsekwencji projektodawca przewiduje, że proponowanym rozwiązaniem zostanie objętych niemal 53% organizacji posiadających status organizacji pożytku publicznego. Podsumowując, proponowana zmiana przyczyni się do ograniczenia obciążeń administracyjnych dla ponad 12% organizacji pożytku publicznego, przez zwiększenie liczby podmiotów mogących korzystać z możliwości sporządzania rocznego sprawozdania merytorycznego z działalności w formie uproszczonej.

Nadzór Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego nad organizacjami pożytku publicznego.

W obszarze nadzoru Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego nad organizacjami pożytku publicznego w projekcie ustawy proponuje się zmianę art. 31 oraz art. 32 ustawy, której założeniem jest zastąpienie obowiązku sporządzania protokołu kontroli obowiązkiem opracowywania projektu wystąpienia pokontrolnego. W tym celu w art. 31 ust. 1 ustawy zostanie wskazane, że z przeprowadzonej kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego, w którym opisuje się ustalenia z przeprowadzonej kontroli. Zaś w kolejnych ustępach tego artykułu zostały określone m.in. następujące kwestie: zakres przedmiotowy projektu wystąpienia pokontrolnego, osoby podpisujące ten projekt, zasady zgłaszania do niego zastrzeżeń i ich rozpatrywania. Odpowiednie zmiany wynikowe zostaną wprowadzone także w art. 32 ustawy, dotyczącym wystąpienia pokontrolnego.

Efektem projektowanych zmian będzie unowocześnienie – na wzór innych obowiązujących regulacji w zakresie kontroli, w tym ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224 oraz z 2025 r. poz. 1158) – przepisów regulujących zasady przeprowadzania postępowania kontrolnego w organizacjach pożytku publicznego. Proponowane rozwiązania przyczynią się do efektywniejszego przeprowadzania kontroli,

⁴ Dane na dzień 10 kwietnia 2025 r.

przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych kontrolowanych organizacji pożytku publicznego.

Proponowane zmiany w obszarze kontroli wynikają z doświadczeń własnych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz podmiotów, którym Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego powierzył realizację kontroli organizacji pożytku publicznego.

Organizacja prac Komitetu do spraw Pożytku Publicznego.

Nowelizacja ustawy zakłada również zmianę przepisów dotyczących organizacji i trybu działania Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, zwanego dalej „Komitetem”. Projekt ustawy przewiduje rezygnację z obowiązku przyjmowania planu prac przez Komitet i przedstawiania go do zatwierdzenia Radzie Ministrów. Dotychczasowe doświadczenia z funkcjonowania Komitetu wskazują, że zagadnienia podejmowane przez Komitet wynikały w dużej mierze z bieżących potrzeb lub niedających się przewidzieć okoliczności. W konsekwencji plan pracy przyjmowany przez Komitet ma de facto charakter ramowy i ulega częstym zmianom. Dotychczasowa praktyka funkcjonowania Komitetu wykazała również ograniczoną zasadność i przydatność obowiązku przedstawiania planu pracy Komitetu do zatwierdzenia Radzie Ministrów. Tym samym rezygnacja z obowiązku przyjmowania planu pracy przez Komitet oraz jego zatwierdzania przez Radę Ministrów usprawni funkcjonowanie Komitetu.

Proponowane zmiany stanowią wynik doświadczeń Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy zapewnia obsługę Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu.

Należy przy tym zauważyć, że według posiadanej wiedzy w obecnej praktyce administracji rządowej tylko dwa komitety są obowiązane na mocy ustawy do przedkładania Radzie Ministrów swoich planów pracy: Komitet do spraw Pożytku Publicznego oraz Komitet do Spraw Europejskich. W przypadku Komitetu do Spraw Europejskich, ze względu na fakt cotygodniowych obrad, ilość i wagę dokumentów będących przedmiotem prac, konieczność bieżącego monitorowania harmonogramu prac, który angażuje wiele resortów i ma istotny wpływ na relacje z Komisją Europejską, rozwiązanie takie jest uzasadnione i ma bezpośredni związek z terminowym wywiązywaniem się z obowiązków wynikających z prawa Unii Europejskiej oraz prac Rady Ministrów. Wynikający z ustawy obowiązek do przedstawiania planu pracy Komitetu do zatwierdzenia Radzie Ministrów jest odwzorowaniem przepisów regulujących prace Komitetu do Spraw Europejskich.

Należy zauważyć, że mimo obowiązywania przepisu art. 34f ustawy, obowiązek nigdy nie został zrealizowany. W latach 2017–2022 Komitet funkcjonował nie przyjmując planu pracy i nie przedstawiając go do zatwierdzenia Radzie Ministrów. Od roku 2023 Komitet przyjmuje plany pracy, jednak nie były one kierowane do zatwierdzenia przez Radę Ministrów. Takie postępowanie podyktowane było charakterem planu pracy Komitetu i przekonaniem, że przedkładanie go Radzie Ministrów byłoby zbędnym obciążeniem biurokratycznym, niemającym uzasadnienia merytorycznego.

Przyjmowane plany pracy Komitetu mają bowiem charakter ramowy i ograniczają się do wskazania problematyki, która będzie przedmiotem prac Komitetu w danym roku. Nie

obejmują one precyzyjnego harmonogramu, ponieważ posiedzenia Komitetu dotyczą z reguły trzech kategorii zagadnień:

- 1) inicjatyw lub prac legislacyjnych podejmowanych przez Przewodniczącego Komitetu;
- 2) projektów aktów prawnych, które są aktualnie przedmiotem prac legislacyjnych, a dotyczą kwestii istotnych dla społeczeństwa obywatelskiego;
- 3) kwestii bieżących wynikających z postulatów organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

W związku z powyższym, prace Komitetu tylko w pewnej części poddają się planowaniu. Należy również zauważyć, że najczęściej problematyka podejmowana przez Komitet w sposób bezpośredni dotyczy kilku resortów, których działalność wpływa bezpośrednio na funkcjonowanie III sektora. W związku z dynamicznym charakterem agend posiedzeń Komitetu, przedkładanie Radzie Ministrów kolejnych zmian planu, które nie mają istotnego związku z pracami Rady Ministrów, jest pozbawione uzasadnienia merytorycznego.

Konsekwencją uchylenia art. 34f ustawy, przewidującego obowiązek przyjmowania planu prac Komitetu, jest konieczność wprowadzenia zmiany dostosowującej w art. 34h ustawy. Z przepisu tego usunięto obowiązek przedkładania Radzie Ministrów przez Przewodniczącego Komitetu, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, informacji o realizacji planu prac Komitetu.

Ustanowienie Dnia Społeczeństwa Obywatelskiego i odznaki „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego”.

Projekt ustawy przewiduje dodanie w ustawie nowego Działu IA – Dzień Społeczeństwa Obywatelskiego i Odznaka „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego”. Dział ten będzie obejmował nowe przepisy, tj. art. 5d–5i ustawy.

Dodawany art. 5d ustawy przewiduje ustanowienie dnia 24 kwietnia Dniem Społeczeństwa Obywatelskiego. Zaproponowana data 24 kwietnia jest związana z datą uchwalenia ustawy. W ocenie projektodawcy wybrana data będzie stanowiła dobrą okazję do obchodzenia każdego roku w tym dniu Dnia Społeczeństwa Obywatelskiego, bowiem ustawa odgrywa istotną rolę z punktu widzenia rozwoju sektora organizacji pozarządowych w Polsce po 1989 r., jak również stworzenia prawnych podstaw współpracy organizacji pozarządowych z organami administracji publicznej. Warto podkreślić, że wejście w życie ustawy zapoczątkowało proces upodmiotowienia tzw. III sektora i zwiększenia jego roli w realizacji polityk publicznych przez administrację publiczną. Przyczynił się do tego szereg przyjętych w ustawie rozwiązań, a szczególnie ustalenie zasad i form współpracy administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi, w tym zagwarantowanie organizacjom pozarządowym udziału w konsultowaniu projektów aktów normatywnych oraz zlecaniu realizacji zadań publicznych w trybie otwartego konkursu ofert. Nie bez znaczenia dla tej współpracy było wprowadzenie obowiązku przyjmowania najpierw przez organy jednostek samorządu terytorialnego, a następnie także ministrów i wojewodów, rocznych lub wieloletnich programów współpracy organów administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi. Ponadto nie można pominąć faktu powołania Rady Działalności Pożytku Publicznego, której celem był rozwój dialogu obywatelskiego w Polsce, z uwzględnieniem szczególnej roli organizacji pozarządowych. W końcu do popularyzacji sektora organizacji pozarządowych wśród ogółu

społeczeństwa istotne znaczenie miało wprowadzenie mechanizmu przekazywania organizacjom pożytku publicznego 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych.

Dzień 24 kwietnia będzie zatem okazją do popularyzacji roli sektora organizacji pozarządowych, w szczególności dla budowy społeczeństwa obywatelskiego, umacniania ustroju demokratycznego, w tym demokracji lokalnej, partycypacji społecznej oraz poszanowania praw i wolności obywatelskich. Dodatkowo może przyczyniać się do zwiększenia spójności i integracji środowiska organizacji obywatelskich w Polsce.

Projekt ustawy, w dodawanych art. 5e–5i ustawy, zakłada również wprowadzenie odznaki „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego”, stanowiącej zaszczytne, honorowe wyróżnienie przyznawane za szczególne zasługi na rzecz społeczeństwa obywatelskiego. Będzie ono przyznawane przez Przewodniczącego Komitetu przykładowo społecznikom, członkom organizacji pozarządowych czy wolontariuszom, legitymującym się szczególnymi zasługami w działaniach na funkcjonowanie i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Polsce. Zgodnie z projektowanymi przepisami odznaka będzie nadawana przez Przewodniczącego Komitetu z własnej inicjatywy albo na wniosek Rady Działalności Pożytku Publicznego lub co najmniej 10 organizacji pozarządowych. W projektowanym przepisie uregulowano m.in. niezbędne elementy wniosku o nadanie odznaki, zasady prowadzenia ewidencji osób odznaczonych oraz przetwarzania danych tych osób, możliwość wydania wtórnego egzemplarza odznaki lub dyplomu potwierdzającego jej nadanie – w przypadku ich utraty. Szczegółowy tryb postępowania w sprawie o nadanie odznaki, wzór odznaki oraz wzory odpowiednich dokumentów, jak również sposób noszenia odznaki Przewodniczący Komitetu określi w drodze rozporządzenia, którego podstawą wydania jest projektowany art. 5i.

W związku z tym, że Rada Działalności Pożytku Publicznego będzie mogła wnioskować o nadanie odznaki, zachodzi konieczność zmiany art. 35 ust. 2 ustawy przez uzupełnienie katalogu zadań Rady polegającego na złożeniu wniosku o nadanie odznaki (projektowany pkt 10 w art. 35 ust. 2 ustawy).

Celem wprowadzenia odznaki „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego” jest docenienie osób szczególnie zaangażowanych w rozwój sektora obywatelskiego w Polsce na przestrzeni ostatnich przeszło 30 lat od zainicjowania demokratycznych przemian w 1989 r. lub mających wybitne osiągnięcia dla jego rozwoju. Ustanowienie odznaki w przepisach o randze ustawowej ma na celu podkreślenie istotności tego odznaczenia dla całego społeczeństwa obywatelskiego.

Ponadto przepisy dotyczące Dnia Społeczeństwa Obywatelskiego oraz odznaki „Za Zasługi dla Społeczeństwa Obywatelskiego”, jako wzajemnie komplementarne, powinny być ujęte w ramach tego samego (systemowego dla społeczeństwa obywatelskiego) aktu prawnego. Analogiczne rozwiązanie zastosowano między innymi w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409 oraz z 2025 r. poz. 620 i 1661), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i 1423), ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2112 oraz z 2025 r. po. 1180), ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 87 oraz z 2025 r. poz. 1173) czy ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105 oraz z 2025 r. poz. 620 i 921).

Informacje o wydatkowaniu przez organizacje pożytku publicznego środków pochodzących z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych.

Zmiana przewidziana w art. 27 ust. 4 ustawy dotyczy przesunięcia terminu – z 31 grudnia na 31 stycznia – sporządzenia przez Dyrektora NIW-CRSO informacji dotyczącej wydatkowania przez organizacje pożytku publicznego środków pochodzących z 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT). Zmiana ta wynika z przyczyn praktycznych. Należy wyjaśnić, że organizacje pożytku publicznego, w przypadku których rok obrotowy nie odpowiada rokowi kalendarzowemu, zamieszczają roczne sprawozdanie merytoryczne oraz sprawozdania finansowe zgodnie z terminem ustawowym do 30 listopada, a część organizacji wywiązuje się z obowiązku sprawozdawczego po upływie tego terminu. Z kolei, zgodnie z art. 27a ust. 1 ustawy, Dyrektor NIW-CRSO przygotowuje i publikuje do 15 grudnia także wykaz organizacji pożytku publicznego uprawnionych do otrzymania 1,5% podatku PIT, który będzie obowiązywał w kolejnym roku. Skumulowanie tych dwóch zadań – publikacji wykazu i sporządzenia informacji – w jednym miesiącu, który jest ostatnim miesiącem roku, powoduje, że NIW-CRSO ma niewystarczającą ilość czasu na dokładne przeanalizowanie danych ze sprawozdań zamieszczonych przez organizacje w bazie sprawozdań organizacji pożytku publicznego, a także na rzetelne opracowanie wymaganych przez ustawę informacji. Należy w tym miejscu podkreślić, że choć ustawa obecnie przewiduje zamieszczenie informacji na dzień 31 grudnia, to przesunięcie terminu opublikowania informacji o jeden miesiąc, tj. do 31 stycznia, w żaden sposób nie wpłynie negatywnie na działanie organizacji pożytku publicznego, natomiast pozwoli na sporządzenie informacji dokładniejszej i rzetelniejszej.

Sfera zadań publicznych.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w sferze zadań publicznych, określonej w art. 4 ust. 1 ustawy. Zmiany te obejmują modyfikację brzmienia pkt 15 i 23.

W pkt 15 obecne zadania w zakresie „działalności na rzecz dzieci i młodzieży” zostaną uzupełnione o wskazanie, że obejmują one również „pracę z młodzieżą”. Zmiana ta została wprowadzona do projektu ustawy na skutek uwzględnienia licznych uwag zgłoszonych w tym zakresie w ramach konsultacji publicznych projektu. Doprecyzowanie tego punktu ma na celu wyeliminowanie pojawiających się wątpliwości w zakresie klasyfikowania działań w obszarze pracy z młodzieżą do sfery zadań publicznych, a w konsekwencji ułatwienie ubiegania się o realizację zadań publicznych przez organizacje pozarządowe działające w tym obszarze.

Z kolei pkt 23 obejmujący obecnie zadania w zakresie „ratownictwa i ochrony ludności” zostanie uzupełniony o nowy obszar – obrona cywilna. Propozycja ta wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907 oraz z 2025 r. poz. 1705). W myśl przedmiotowej ustawy obrona cywilna polega na realizacji zadań mających na celu ochronę ludności cywilnej przed zagrożeniami wynikającymi z działań zbrojnych i ich następstw. Zadania te wynikają z art. 61 lit. a Protokołu dodatkowego do Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół I), sporządzonego w Genewie dnia 8 czerwca 1977 r. (Dz. U. z 1992 r. poz. 175 oraz z 2015 r. poz. 1056). Co istotne, wskazana ustawa przewiduje zawieranie porozumień o wykonywaniu zadań ochrony ludności lub obrony cywilnej z organizacjami

pozarządowymi, realizującymi zadania ochrony ludności lub obrony cywilnej. Celem ww. porozumień jest zapewnienie wykonania zadań ochrony ludności lub obrony cywilnej przez organy ochrony ludności.

Likwidacja Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego.

Projekt ustawy przewiduje uchylenie art. 27ab ustawy, na podstawie którego utworzony został Fundusz Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego. Fundusz ten został utworzony w celu wzmocnienia potencjału organizacji pożytku publicznego przez wyrównywanie ich szans. Środki funduszu przeznacza się na następujące zadania: wyrównywanie szans rozwoju organizacji pożytku publicznego; wzmocnienie organizacji pożytku publicznego działających lokalnie; rozwój wolontariatu w organizacjach pożytku publicznego; wzrost kompetencji organizacji pożytku publicznego, w szczególności przez podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności osób działających w organizacjach pożytku publicznego; wzmocnienie infrastruktury organizacji pożytku publicznego. Dysponentem Funduszu jest Dyrektor NIW-CRSO.

Projektowana zmiana polega na likwidacji Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego – z jednoczesnym przesunięciem środków tego funduszu na rachunek Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, którego dysponentem jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Dotychczasowy cel likwidowanego Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, polegający na wzmocnieniu potencjału organizacji pożytku publicznego w drodze wyrównywania ich szans, będzie mógł być realizowany przez wdrażanie stosownych działań finansowanych ze środków Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

Należy wyjaśnić, że celem Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego jest wspieranie społeczeństwa obywatelskiego na drodze do wszechstronnego rozwoju przez wdrażanie systemowych rozwiązań służących wzmocnieniu i podnoszeniu jakości działania całego sektora pozarządowego. Cel tego funduszu jest więc określony szerzej w stosunku do likwidowanego Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, bowiem polega na wspieraniu społeczeństwa obywatelskiego, w tym wzmocnieniu i podnoszeniu jakości działania całego sektora pozarządowego, którego istotną część stanowi podsektor organizacji pożytku publicznego.

Wydatki Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego są przeznaczane na: działania nastawione na przygotowanie i wdrożenie systemowych rozwiązań służących wzmocnieniu i podniesieniu jakości działania całego sektora pozarządowego lub jego znaczących części (branż, środowisk); wspieranie rozwoju porozumień organizacji, platform współpracy, reprezentacji środowisk organizacji sektora pozarządowego; wspieranie działań statutowych organizacji sektora pozarządowego; rozwój instytucjonalny organizacji, w tym: budowanie stabilnych podstaw ich dalszego funkcjonowania, tworzenie perspektywicznych planów działania i finansowania, podnoszenie standardów pracy i zarządzania organizacją.

Jak wynika z zestawienia zadań, na które przeznaczane są środki z ww. funduszy celowych, wydatki Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego są przeznaczane

na szersze spectrum zadań wspierających działalność organizacji pozarządowych. Proponowana zmiana stanowi zatem jeden z elementów uporządkowania, przywrócenia przejrzystości oraz odpowiedzialnego zarządzania finansami publicznymi.

Proponuje się, aby likwidacja Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego nastąpiła z dniem 31 grudnia 2026 r. Wobec uchylecia art. 27ab ustawy, straci moc akt wykonawczy wydany na podstawie art. 27ab ust. 6 ustawy, tj. rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie gospodarki finansowej Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego (Dz. U. poz. 2051).

Co istotne, projekt ustawy przewiduje, że dotychczasowe przychody Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego staną się przychodami Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństw Obywatelskiego, co wymaga dokonania zmiany w art. 88a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Proponuje się zatem dodanie w ustawie art. 27ac, przewidującego, że obecne przychody Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, czyli środki finansowe:

- 1) pochodzące z 1,5% podatku PIT niewydatkowane przez organizacje pożytku publicznego, które utraciły status organizacji pożytku publicznego,
- 2) pochodzące z 1,5% podatku PIT wydatkowane niezgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy wraz z odsetkami,
- 3) pochodzące z 1,5% podatku PIT przekazane na rzecz organizacji pożytku publicznego, która nie została uwzględniona w wykazie organizacji mających status organizacji pożytku publicznego, o których mowa w art. 27aa ust. 3 ustawy, wraz z odsetkami,
- 4) stanowiące odsetki od wolnych środków finansowych przekazanych w zarządzanie na podstawie art. 78d ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – stanowią przychody Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, o którym mowa art. 88a z dnia 19 listopada 2009 r. ustawy o grach hazardowych.

Jednocześnie art. 88a ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych proponuje się nadać brzmienie, zgodnie z którym przychodami Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego staną się:

- 1) 4% wpływów z dopłat, o których mowa w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych;
- 2) środki finansowe, o których mowa w art. 27ac ustawy.

Ponadto w projekcie uwzględniono niezbędne zmiany wynikowe, związane z likwidacją Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego – w art. 22 ust. 6–9, w art. 27 ust. 2b i 4 oraz w art. 27aa ust. 3 i 4 ustawy. Należy w tym miejscu wskazać, że zmiana w art. 27aa ust. 4 spowoduje zmianę organu wydającego decyzje o zwrocie środków finansowych pochodzących z 1,5% podatku PIT. Aktualnie organem tym jest Dyrektor NIW-CRSO, będący dysponentem Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego. Natomiast na skutek proponowanych zmian wydawanie tych decyzji znajdzie się w kompetencji dysponenta Funduszu Wspierania Społeczeństwa Obywatelskiego, którym jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Jednocześnie zakłada się, iż zadanie określone w ust. 5 w art. 27aa ustawy nadal pozostanie w kompetencji Dyrektora NIW-CRSO. Art. 27aa ust. 5 ustawy przewiduje bowiem, że Dyrektor NIW-CRSO, po stwierdzeniu nieprawidłowości przez

niego lub inny organ, może wystąpić do sądu rejestrowego o wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego informacji o posiadaniu przez organizację statutu organizacji pożytku publicznego. Projektodawca zdecydował o pozostawieniu aktualnego brzmienia tego przepisu z uwagi na fakt, iż jest to czynność o charakterze technicznym i dotychczasowe rozwiązanie zapewni ciągłość w prawidłowym wykonywaniu przez Dyrektora NIW-CRSO jego kompetencji dotyczących prowadzenia wykazu organizacji mających status organizacji pożytku publicznego, o którym mowa w art. 27a ustawy.

W przepisie przejściowym zakłada się również, że postępowania wszczęte i niezakończone wydaniem decyzji ostatecznej albo prawomocnym postanowieniem sądu, w zakresie udzielonych dotacji z Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, z dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone będą przez organ będący dysponentem Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, czyli przez Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Analogicznie, postępowania w zakresie udzielonych dotacji z Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego wszczęte po dniu wejścia w życie ustawy, prowadzone będą przez organ będący dysponentem Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego – Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Ponadto, celem zapewnienia prawidłowego rozliczenia środków Funduszu Organizacji Pożytku Publicznego w przepisie przejściowym zawarto też rozwiązanie, zgodnie z którym należności i zobowiązania Dyrektora Narodowego Instytutu związane z wykonywaniem jego kompetencji jako dysponenta Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego staną się należnościami i zobowiązaniami Przewodniczącego Komitetu z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jednocześnie Przewodniczący Komitetu stanie się stroną umów i porozumień zawartych w celu wykonania kompetencji Dyrektora Narodowego Instytutu jako dysponenta Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego.

3. Przepisy przejściowe i dostosowujące

W przepisach przejściowych art. 3 i art. 4 projektu ustawy przewidziano stosowanie przepisów dotychczasowych w przypadku prowadzenia kontroli organizacji pożytku publicznego rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz w przypadku zadań publicznych realizowanych w wyniku ofert realizacji zadania publicznego złożonych w trybie otwartego konkursu ofert, ogłoszonych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak również w przypadku ofert realizacji zadania publicznego realizowanego w trybach, o których mowa w art. 11a–11c oraz art. 19a ustawy.

Ponadto w art. 5 projektu ustawy przewidziano przepisy określające zasady przeprowadzenia z dniem 31 grudnia 2026 r. likwidacji Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego oraz przesądzające o kwestiach następstwa prawnego wynikającego z tej likwidacji.

4. Wejście w życie

Projekt ustawy przewiduje w art. 6, że ustawa wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7 i 9–12, oraz art. 2 ustawy, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

5. Informacje dodatkowe

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597)

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projekt ustawy nie podlegał ocenie w zakresie oceny skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408). Koordynator Oceny Skutków Regulacji przedstawił stanowisko dotyczące oceny skutków regulacji w trybie § 42 ust. 1 powołanej uchwały.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677).